

Dades del document

Investigador: Anta Ugarte, Javier

Data de publicació: 2011-10-05

Descripció

Fill d'un farmacèutic barceloní, va viure llargues temporades a París, on va publicar el seu llibre més famós, *La mort et le diable* (1880), amb pròleg d'Émile Littré, en aquesta ciutat també va entrar en contacte amb els corrents ideològics moderns, particularment el positivisme i el vitalisme, i va tractar d'exportar-los a Catalunya mitjançant la col·laboració amb publicacions com *L'Avenç*, *Revista Contemporànea*, *L'Esquella de la Torratxa* i, sobretot, *Joventut*.

Des del punt de vista polític Pompeu Gener va vincular-se al republicanisme federalista de caire catalanista, participant en el Primer Congrés Catalanista de Valentí Almirall del 1880.

Entre les seves obres destaquen *Herejías* (1887), *Literaturas malsanas* (1894), que suscità una polèmica amb Clarín, *Amigos y maestros* (1898), *Inducciones* (1901) i *Cosas de España* (1903), *Los cent consells del Consell de Cent* (1891) així com les narracions històriques: *Dones de cor* (1907) i *Pasión y muerte de Miguel Servet* (1909) i les obres de teatre: *Senyors de paper!* (1901-02) i *L'agència d'informes comercials* (1905).

Informació

Durant el sexenni revolucionari Pompeu Gener va moure's dins els cercles de lliurepensadors, mentre políticament el podem situar dins el republicanisme federalista, en aquest període els seus plantejaments filosòfics estaven fortament influïts pel positivisme, que havia conegut feia poc mitjançant Alfredo Opisso i que intentava donar a conèixer des de l'Ateneu Barcelonès.

El 1878 Pompeu Gener va viatjar a París, on va conèixer Littré i Renan, fet que va tenir una notable influència en el seu pensament reforçant les seves idees

modernitzadores i la seva visió d'Espanya com quelcom estancat, fet que va transmetre en les seves cròniques per la *Revista Contemporánea*. A París Pompeu Gener s'empeltarà del vitalisme nietzscheà, aplicant-lo al catalanisme, però sense rebutjar la seva defensa del positivisme.

Pompeu Gener va ser el principal introductor de Nietzsche a Espanya i també va tenir un paper important en la introducció del positivisme de Comte i Littré, fet que li va comportar un notable prestigi internacional, de fet en el seu paper d'introductor del pensament europeu a la Península Pompeu Gener va ser acusat per Clarín de plagiar a Max Nordau en la seva obra *Literaturas Malsanas*.

En l'àmbit català Pompeu Gener va mostrar-se crític amb els plantejaments més conservadors de la Renaixença, defensant la necessitat la inspiració en el passat únicament com a eina superadora de la realitat present. El voluntarisme de Pompeu Gener actuava com a resposta a la necessitat objectiva de Catalunya de modernitzar-se. Aquest vitalisme catalanista defensat per Pompeu Gener era de caire elitista, introduint el concepte dels "supernacionals" com a les elits intel·lectuals avançades cridades a liderar el procés modernitzador de Catalunya.

L'interès de Gener pel positivisme i el vitalisme, i la seva admiració per la modernitat europea, una modernitat que coneixia de primera mà gràcies a les seves estances a París, i que el portava a reclamar que Catalunya es sumés a aquestes corrents innovadores i s'allunyés de la influència castellana, fan de Pompeu Gener un dels pares intel·lectuals del modernisme, que esclatarà plenament en la següent generació d'intel·lectuals catalans. Malgrat això, Pompeu Gener va ser reconegut a França i també a Amèrica Llatina, però no va assolir l'èxit a Catalunya, esdevenint amb el temps un personatge de segona fila, després d'una bona acollida inicial com a renovador del món intel·lectual català i introductor del pensament modern europeu.

Bibliografia

Triviño Anzola, Consuelo. ***Pompeu Gener y el modernismo*** . Madrid: Verbum, cop. 2000.

Triviño Anzola, Consuelo. ***Pompeu Gener y los escritores hispanoamericanos*** .
[Madrid: Instituto de Cooperación iberoamericana], 1995.